

ความเป็นมาในการเริ่มต้นเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรี อาเซียน-แคนาดา (ACAFTA)

ความเป็นมา

- เมื่อเดือนสิงหาคม 2559 ที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน-แคนาดา ครั้งที่ 5 ได้ให้อาเซียนและแคนาดาร่วมกันศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำความตกลงการค้าเสรี (FTA) อาเซียน-แคนาดา ซึ่งผลการศึกษาพบว่า การเปิดเสรีภายใต้ความตกลงฯ จะทำให้ GDP และการค้าระหว่างกันเพิ่มขึ้น
- เมื่อเดือนสิงหาคม 2563 ที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน-แคนาดา ครั้งที่ 9 ได้ให้อาเซียนและแคนาดาร่วมกันพิจารณาขอบเขตสาระที่จะเจรจาในความตกลงการค้าเสรี อาเซียน-แคนาดา เพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน-แคนาดา ในปี 2564 พิจารณาตัดสินใจเปิดการเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-แคนาดา
- ในการนี้ เพื่อให้ไทยสามารถร่วมเปิดการเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรี อาเซียน-แคนาดา ที่ผ่านมา กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศจึงได้มีการดำเนินการ ได้แก่ การศึกษาประโยชน์-ผลกระทบต่อไทย การรับฟังความเห็นภาคีรัฐ ภาคเอกชน ภาคเกษตร ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม และผู้สนใจ การพิจารณาขอบเขตการเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรี อาเซียน-แคนาดา เพื่อเสนอต่อระดับนโยบาย และคณะรัฐมนตรี
- เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2564 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบการเข้าร่วมเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรี อาเซียน-แคนาดา ของไทย และให้กระทรวงพาณิชย์ร่วมประกาศเปิดการเจรจาดังกล่าว
- เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2564 อาเซียนและแคนาดาได้ประกาศเปิดเจรจาความตกลงการค้าเสรี อาเซียน-แคนาดา (ACAFTA) ในการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน-แคนาดา ครั้งที่ 10 และให้อาเซียน-แคนาดาเริ่มการเจรจาต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการจัดทำความตกลงการค้าเสรี อาเซียน-แคนาดา เช่น จะช่วยสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานของไทยไปยังภูมิภาคอเมริกาเหนือซึ่งไทยยังไม่เคยมีความตกลงการค้าเสรีด้วยมาก่อน เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย ขยายโอกาสการส่งออกสินค้า บริการ และการลงทุนของไทยไปยังแคนาดา และดึงดูดการลงทุนจากนักลงทุนแคนาดาซึ่งมีความเชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมสมัยใหม่มาอย่างไทย และยกระดับมาตรฐานกฎระเบียบของไทยให้เป็นสากลและปรับตัวเข้ากับการค้ายุคใหม่

อุปสรรคและความท้าทาย

- ภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ ผู้ประกอบการ และบุคลากรมีฝีมือของไทย อาจเผชิญกับการแข่งขันที่สูงขึ้น ส่วนภาครัฐและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง อาจต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับมาตรฐานกฎระเบียบที่เป็นสากลมากขึ้น เช่น การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การค้าดิจิทัล การคุ้มครองสิทธิแรงงาน การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม การแข่งขันทางการค้า และการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ

แนวทางปรับตัว

- หน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อม เช่น สร้างความรู้แก่ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับตัวและใช้ประโยชน์จากความตกลงฯ ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มและลดต้นทุนการผลิตที่ไม่จำเป็น ยกระดับมาตรฐานสินค้าและการตรวจสอบ ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตและขยายพันธุ์พืชและทักษะการเป็นผู้ประกอบการแก่เกษตรกร พัฒนาด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้าและระบบอิเล็กทรอนิกส์ ปรับปรุงกฎระเบียบที่จะอำนวยความสะดวกต่อการประกอบธุรกิจ ยกระดับมาตรฐานด้านกฎระเบียบให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ส่งเสริมการผลิตแรงงานมีฝีมือที่เจาะจงตามความต้องการของแต่ละอุตสาหกรรม และจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า
